

الهام هاشمی، سرمربی تیم ملی تیراندازی در گفت‌وگو با «جوان»:

موفقیت در المپیک با وضعیت فعلی غیر ممکن است

گفت‌وگو
شیدا نوروزی

تیراندازی یکی از رشته‌های برمدال بازی‌های المپیک است و مدعیان این رشته برای درو کردن مدال‌ها با تمام قوا برای المپیک آماده می‌شوند. با اینکه تیراندازان ایرانی نیز پتانسیل بالایی برای افتخار آفرینی دارند اما شرایط این رشته در کشورمان با رقبا کاملاً متفاوت است. در روزهایی که برترین‌های تیراندازی جهان با بهترین امکانات واردها خود را برای حضور پررنگ و موفق در توکیو ۲۰۲۰ آماده می‌کنند، ملی‌پوشان ما از کمیود فشنگ رنج می‌برند و نگران فرسودگی سلاح‌هایشان هستند. تیم ملی تیراندازی سال‌هاست با این مشکلات مواجه است اما تشدید تحریم‌های ظالمانه بحث ورود فشنگ و سلاح را برایشان دشوار کرده و به همین خاطر است که این چالش‌ها موجب نگرانی کادر فنی و ملی‌پوشان شده است. از سوی دیگر هزینه‌های اعزام‌های برون‌مرزی نیز با توجه به مشکلات اقتصادی کشور و بالا رفتن قیمت ارز چند برابر شده و کمیود بدوجه و مشکلات مالی را نیز باید به چالش‌های تیراندازان اضافه کرد. با این وجود و به رغم همه مشکلات و کمیودها تیراندازان کشورمان دست از تلاش نکشیده و همچنان با انگیزه برای موفقیت می‌جنگند. کسب شش سهمیه بازی‌های المپیک آن‌هم در مصاف با بهترین‌های دنیا کار بزرگی بود که ملی‌پوشان تیراندازی با تکیه بر غیرت و تعصب خود به کشورشان این مهم را محقق ساختند. در این بین نباید از نقش پررنگ الهام هاشمی، سرمربی تیم ملی تفنگ غافل شد؛ این بانوی ایرانی با وجود داشتن پیشنهادهای خوب خارجی باز هم تیم ملی کشورمان را تنها نگذاشت و ترجیح داد در این شرایط سخت یار و یاور ملی‌پوشانمان باشد. هاشمی روی وعده‌های داده شده حساب کرده و امیدوار است هرچه زودتر این وعده‌ها به مرحله اجرا دربیانند.

کسب شش سهمیه المپیک افتخار بزرگی برای تیراندازی ایران است. این افتخار چگونه و پس از طی چه مراحل و سختی‌هایی به دست آمد؟

بله همینطور است؛ واقعاً افتخار بزرگی است خصوصاً با شرایط تحریم‌ها و مشکلات اقتصادی که شرایط تمرینی ما را کاملاً از رقبایمان متفاوت کرده بود. با وجود بدتر شدن وضعیت فشنگ در سال جاری ما برای اولین بار دو سهمیه در رشته سه وضعیت به‌دست آوردیم که نشان از توانایی فوق‌العاده قهرمانان ما دارد. تصور کنید اگر ما مشکل فشنگ نداشتیم بچه‌چه کار می‌کردند! بسیاری تصور می‌کردند در مسابقات قهرمانی آسیا باید سهمیه‌های بیشتری

اولین‌هاانگار با نام نجمه خدمتی گره خورده است؛ بانوی تیرانداز کشورمان که در ۱۷سالگی در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۴اولین مدال کاروان ایران را در اینچئون کسب کرد، آن‌هم یک مدال طلای خوش‌رنگ. از آن روز به بعد تیراندازی ایران یک ستاره به نام خدمتی را زو کرد؛ ستاره‌ای که این روزها خیلی‌ها منتظر دارند در هر مسابقه‌ای که می‌رود با مدال برگردد. خدمتی اردیبهشت‌امسال هم اولین سهمیه ایران را برای المپیک توکیو کسب کرد تا همچنان به ثبت اولین‌ها به نام خودش ادامه دهد. خدمتی که تابستان آینده در توکیو، دومین حضورش در المپیک را تجربه می‌کند، در گفت‌وگو با «جوان» درباره هدف‌هایش و آخرین شرایطش صحبت کرده است.

گفت‌وگو
سعید احمدیان

اولین مدال تاریخ تیراندازی در جوانان جهان، اولین مدال کاروان ایران در اینچئون، اولین سهمیه ایران در المپیک توکیو و چند اولین دیگر رکوردهایی است که به نام نجمه خدمتی ثبت شده است؛ اولین بودن چه حس فوق‌العاده‌ای به شما می‌دهد؟

اولین بودن یک احساس خوشحالی خاصی به من می‌دهد که باعث می‌شود برای مسابقات بعدی انگیزه بیشتری بگیرم. خیلی خوشحالم و خدا را شکر کردم که این بار در مسیر کسب سهمیه المپیک، چراغ اول را روشن کنم.

به روزی برگردیم که رشته تیراندازی را انتخاب کردی؛ تیراندازی بیشتر یک رشته مردانه است و با توجه به روحیه خاصی که بانوان دارند، شاید کمتر سراغ این رشته بروند. نجمه خدمتی چه شد که سمت این رشته رفت؟ البته از نقش مادر نان که در این رشته فعالیت داشتند نمی‌توان گذشت.

سال ۸۹ خیلی به صورت تفریحی وارد این رشته شدم. با توجه به اینکه مادرم مربی تیراندازی بود، به صورت حرفه‌ای شروع کردم و تقریباً یک‌ماه تمرین کردم و پس از آن در رقابت‌های قهرمانی کشور، مدال طلا گرفتیم و آنجا وارد اردوهای استعدادیابی تیم ملی شدم. یعنی از تفنگ و تیراندازی ترسی نداشتید؟ نه؛ واقعاً از بچگی به تیراندازی و تفنگ علاقه داشتم و دوست داشتم نشانه‌گیری کنم.

از خراسان جنوبی و بیرجند شروع کردید؛ یک استان کوچک و محروم. به طور قطع از امکاناتی که ورزشکاران تیراندازی در شهرهای بزرگ تر برخوردار بودند، شما بهره‌ای نداشتید. از آن روزها و شرایط سختی که قطعاً داشته‌اید، صحبت می‌کنید. امکانات رشته تیراندازی حتی همین الان هم در استان خراسان جنوبی پایین و کم است. ما سالن تیراندازی، حد استان‌های دیگر نداشتیم و لباس‌های تیراندازی‌مان در سالن مشترک بود. سلاح کافی برای تیراندازی نداشتیم اما با وجود این شرایط سخت توانستم به از دوی تیم ملی راه پیدا کنم.

همیشه برای یک ورزشکار، اولین مدال یک لذت ویژه دارد؛ می‌خواهیم از روزی که اولین مدال بین‌المللی را در زندگی ورزشی‌تان کسب کردید صحبت کنید؛ حتماً روی آسمان‌ها بودید و آن صحنه حتماً همیشه جلوی چشمتان است.

در سال ۲۰۱۲ در رقابت‌های قهرمانی تیراندازی جوانان آسیا مدال طلا کسب کردم که اولین مدالم بود. خوشحال

نخواهد کرد. او یکی از پرافتخارترین تیراندازان تاریخ ایران هستند که در مقطعی رتبه اول دنیا در تفنگ بادی را داشتند. تنها تیرانداز ایرانی که تاکنون قهرمان فینال فینالیست‌ها شده، دو بار فینالیست المپیک بوده و بسیاری افتخارات بزرگ دیگر که قطعاً می‌تواند استمرار داشته باشد.

هدایت تیم مردان و زنان چه واکنش‌هایی را به همراه داشته؟
این قضیه در تمام دنیا حل شده است و خیلی از تیراندازان مرد دنیا مرسبی زن دارند. امیدوارم به‌زودی در ایران هم در رشته‌هایی که امکان آن وجود دارد به‌صورت عادی دربیاید تا از حداکثر پتانسیل مربیان کشورمان در تیم‌های ملی استفاده شود.

کمیود فشنگ و مهمات چه تأثیر منفی در عملکرد ملی‌پوشان داشته و دارد؟
خیلی زیاد. مگر ممکن است با تمرین با روزی ۳۰۰-۲۰۰ فشنگ تمرین می‌کنند و می‌توانند به تمام نقاط ضعف و قوتشان بی‌بیرند و آنها را رفع کنند؟ اما به هر حال با لطف خدا و روحیه قهرمانی بچه‌ها، تا کسب سهمیه از این کمیودها جان سالم به در بردیم ولی موفقیت در المپیک با این وضعیت غیر ممکن است.

چطور دوباره هدایت تیم ملی را پذیرفتید؟
چون متأسفانه مربی جایگزین پیدا نشده بود، اردو‌ها به تأخیر افتادند و فرصت چندانی تا المپیک نمانده بود. اما من درباره مشکلات کاری و شرایط مورد نیاز ساعت‌ها

مسئولان ورزش شرایط المپیکی‌ها را درک کنند

گفت‌وگوی «جوان» با نجمه خدمتی بانوی تیراندازی ایران که این روزها برای دومین حضور در المپیک آماده می‌شود

تیراندازی را برای المپیک ریو کسب کردم. از سال ۲۰۱۴ هم تمریناتم را در رشته تفنگ خفیف شروع کردم و توانستم باز هم برای اولین بار در رشته تفنگ خفیف در المپیک به فینال برسم. از نتیجه‌ای که گرفتم راضی بودم. حضور در المپیک به خودی خودش سخت است و اینکه بخواهید وارد فینال شوید و مدال بگیرید کار سخت‌تر است. با توجه به سن کم و تجربه کمی که داشتم، از خودم همین انتظار را داشتم که به فینال برسم.

در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۸ در جاکارتا اما روند موفقیت‌هایتان قطع شد و نتوانستید طلای اینچئون را این بار چهار سال بعد تکرار کنید؛ چنانچه افتداد که زنجیره موفقیت‌های فوق‌العاده‌ای را که به دست آورده بودید، قطع کرد؟

برای بازی‌های آسیایی جاکارتا در مسابقات انتخابی دوم شدم اما متأسفانه به دلایلی که تا امروز هم نمی‌دانم نفرات را جابه‌جا کردند و نفر ششم به جای من اعزام شد و تا لحظه آخر هم در لیست اعزامی به جاکارتا می‌نودم. بعد برای اینکه بگویند نجمه هم بیاید و یک خرده آرامش بکنند، اسم من را در تیم میکس تیراندازی گذاشتند، با اینکه حقم بود که به‌خصوص در رشته تفنگ بادی در جاکارتا شرکت کنم. با این حال نتیجه چنین انتخاب‌هایی هم در جاکارتا مشخص شد. الان دیگر برای من مهم نیست و تمام تمرکزم را روی مسابقات آینده و المپیک گذاشتم.

به المپیک اشاره کردید و حالا تابستان سال آینده در حالی نجمه خدمتی در توکیو دومین المپیک را تجربه می‌کند که نسبت به چهار سال با تجربه‌تر و میدان‌دیده‌تر شده‌اید و قطعاً به دنبال نتیجه بهتری نسبت به ریو هستید؛ نجمه خدمتی برای المپیک ریو چه

ایران از نظر تعداد سهمیه کسب شده در رشته تیراندازی تا کنون رتبه یازدهم جهان را داراست و بسیاری از کشورهای اروپایی و آسیایی که تجهیزات و امکاناتشان اصلاً با ما قابل قیاس نیست سهمیه‌های بسیار کمتری گرفته‌اند

با مسئولان فدراسیون که خواستار بازگشت من بودند صحبت کردم و قرار بر این شد که یکی از اعضای محترم هیئت رئیسه بر اجرای کامل آنها نظارت داشته باشد و اولین جلسه برای انجام موارد مورد نیاز برگزار شد و مسئولیت‌هایی به یکسری از همکاران محترم داده شد. امیدوارم از این به بعد کارها بهتر پیش برود.

نسبت به عملی نشدن وعده‌ها به فدراسیون هشدار دادید؛ آیا در این صورت از سمتتان کناره‌گیری می‌کنید؟

شک نداشته باشید. چون در غیر این صورت هم به خودم ظلم کرده‌ام هم به بچه‌ها.

چرا پیشنهادهای خارجی را نپذیرفتید؟ آنها که مشکل سلاح و فشنگ ندارند.

شاید چند سالی که ایران نبودم مشکلات کشور را فراموش کرده بودم و حس وطن‌پرستی باعث شد بخواهم با تیم کشور خودم کار کنم. اما بعد از اینکه کار را شروع کردم دیگر زمان برای ترک تیم مناسب نبود؛ تا قبل از قهرمانی آسیا به‌خاطر کسب سهمیه المپیک و از این به بعد هم به‌خاطر نزدیکی به المپیک. همه بچه‌ها با تمام وجود دوست دارم. از چهار نفری که در تفنگ سهمیه گرفته‌اند نجمه خدمتی، فاطمه کرمان‌زاده و مهیار صادقت از بچه‌های تیم جوانان بودند که قبل از رفتن به سنگاپور با آنها کار می‌کردم. خدا را شکر با آرمینا صادقیان عزیز هم که بعد از رفتن من به تیم آمده بود طی مدتی که در تیم ایران بودم ارتباط قلبی و کاری بسیار خوبی برقرار کردم. بقیه اعضای محترم تیم ملی همگی در قلب من جای دارند و تا زمانی که مطمئن نباشم از نظر مربی و بقیه مسائل مشکلی ندارند کنارشان هستم. اما منوط به اینکه فدراسیون به وعده‌هایش عمل کند و شرایط برای حضور موفق در المپیک فراهم باشد.

اولین‌هاانگار با نام نجمه خدمتی گره خورده است؛ بانوی تیرانداز کشورمان که در ۱۷سالگی در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۴اولین مدال کاروان ایران را در اینچئون کسب کرد، آن‌هم یک مدال طلای خوش‌رنگ. از آن روز به بعد تیراندازی ایران یک ستاره به نام خدمتی را زو کرد؛ ستاره‌ای که این روزها خیلی‌ها منتظر دارند در هر مسابقه‌ای که می‌رود با مدال برگردد. خدمتی اردیبهشت‌امسال هم اولین سهمیه ایران را برای المپیک توکیو کسب کرد تا همچنان به ثبت اولین‌ها به نام خودش ادامه دهد. خدمتی که تابستان آینده در توکیو، دومین حضورش در المپیک را تجربه می‌کند، در گفت‌وگو با «جوان» درباره هدف‌هایش و آخرین شرایطش صحبت کرده است.

اردوی خارجی رفتیم و با فشنگ تمرین کردیم، توانستم به فینال صعود کنم. شما تصور کنید اگر بیشتر از این اردو داشتیم، چه نتیجه‌ای کسب می‌شد. به عنوان نمونه اگر از همین الان برای المپیک توکیو برلمان برنامه‌ریزی کنند و فرصت را از دست ندهیم، می‌توانیم به فینال رفتن‌های گذشته را تبدیل به مدال کنیم.

درباره خواسته‌هایتان از مسئولان می‌خواهیم بیشتر توضیح بدهید؛ مدیران مدعی هستند بهترین شرایط را مهیا کرده‌اند اما در عمل می‌بینیم که اینطور نیست و نه تنها ملی‌پوشان تیراندازی، بلکه بچه‌های بقیه رشته‌ها هم دل‌پری از عدم رسیدگی‌ها و محقق نشدن وعده‌ها دارند.

از مسئولان به‌خاطر حمایتی که می‌کشند تشکر می‌کنم و امیدوارم ورزشکاران را درک کنند و بدانند که دوری از خانواده برای حضور در اردوها و همچنین کسب سهمیه المپیک، کار آسانی نیست. این مسئله در رشته تیراندازی که امتیازها با آدم‌های جا به‌جا می‌شود، نمود بیشتری دارد.

برای همین از مسئولان می‌خواهم با این شرایطی که ما با توجه به تحریم‌ها داریم، ورزشکاران را بیشتر درک کنند. در سایر کشورها، ورزشکارانشان با وجود شرایط عالی و امکانات ایده‌آل حتی در آخرین مسابقات انتخابی المپیک هم سهمیه نمی‌گیرند اما ما در ایران با وجود شرایط سخت در مسابقات جهانی سهمیه کسب می‌کنیم. کشورهای قدرتمند که هر روز با فشنگ تمرین می‌کنند و با امکاناتی که دارند و حقوقی که می‌گیرند، نمی‌توانند سهمیه بگیرند و وارد فینال شوند، در ایران اما با وجود امکانات کم، ورزشکاران کشورمان کارهای بزرگی انجام می‌دهند. از مسئولان می‌خواهم نه در سطح سایر کشورها، بلکه اگر یک ذره رسیدگی‌ها بیشتر شود، می‌توانیم نتیجه خیلی از فینال رفتن‌هایی که با مقام چهارم یا پنجم همراه می‌شود را تبدیل به مدال نقره یا برنز کنیم.

درباره خاتم الهام هاشمی مربی تفنگ هم صحبت می‌کنید؟ هری‌ای که با حضورشان، تیراندازی دوباره انگار قرار است به روزهای خوش برگردد.
من با حضور ایشان استعدادیابی شدم و به تیم ملی راه پیدا کردم و ممنون هستم. به محض اینکه خانم هاشمی بعد از دو سال حضور در سنگاپور به ایران برگشتند، من توانستم سهمیه بگیرم و در ادامه سهمیه‌های بیشتری برای المپیک گرفتیم. از ایشان تشکر می‌کنم و امیدواریم بتوانیم زحماتشان را با موفقیت‌هایی که در المپیک به دست می‌آوریم، جبران کنیم.

و صحبت پایانی‌تان...

تشکر ویژه از پدر و مادرم دارم. از قبل از ورودم به ورزش حرفه‌ای و زمانی که خبری از مدال نبود، من را حمایت کردند. به‌خصوص در تیراندازی را به صورت تفریحی شروع کردم اما پدرم احساس کرد که می‌توانم موفق باشم و تجهیزات تیراندازی را برای من خریداری کرد، آن هم در شرایطی که پدر و مادرم فرهنگ هستند و با وجود شرایط سختی که فرهنگی‌ها دارند، پشت من بودند. با وجود اینکه رشته تیراندازی، رشته بهره‌زین‌های است. پدر و مادرم برای من واقعاً هزینه کردند تا توانستم وارد اردوی تیم ملی شوم. از آنها تشکر می‌کنم و امیدوارم در آینده زحماتشان را جبران کنم.